

1. listopadu – Všech svatých A – B – C

*Radujte se a jásejte,
neboť máte v nebi velkou odměnu. (Mt 5,12)*

První čtení

Zjevení 7,2-4.9-14

Já, Jan, viděl jsem, jak od východu slunce vystupuje jiný anděl. Držel v ruce pečetidlo živého Boha a zvolal silným hlasem na ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi i moři: "Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokud nepoznamenáme na čele služebníky našeho Boha!" A uslyšel jsem, kolik bylo těch poznamenaných: sto čtyřiačtyřicet tisíc ze všech kmenů izraelského lidu. Potom se podívám, a hle – veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou a volali mocným hlasem: "Za svou záchranu (vděčíme) našemu Bohu, který sedí na trůně, a Beránkovi!" Všichni andělé, kteří stáli okolo trůnu, starců a čtyř bytostí, padli na tvář před trůnem, klaněli se Bohu a volali: "Amen. Chvála, sláva, moudrost, díky, čest, moc a síla (přísluší) našemu Bohu na věčné věky! Amen." Tu na mě promluvil jeden ze starců a zeptal se mě: "Kdo jsou tihle zde v bílém rouchu a odkud přišli?" Odpověděl jsem mu: "Můj pane, to víš ty." Řekl mi: "To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení; roucho si do běla vyprali v Beránkově krvi."

Druhé čtení

1 Jan 3,1-3

Milovaní! Hleďte, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se (nejen) smíme nazývat Božími dětmi, ale (že jimi) také jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. Každý, kdo skládá tuto naději v něho, uchovává se čistý, jako on je čistý.

Když (Ježíš) uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je:

"Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království. Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni. Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny. Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království. Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu."

K zamyšlení

"Nepomůže ti, když budeš uctívat svaté a dotýkat se jejich relikvií, ale nebudeš se starat o to nejdůležitější, co nám zanechali: příklad jejich života." (Erasmus Rotterdamský)

Obraz svatých, kteří si mnoho z nás v sobě nese, je v mnoha případech jednostranný a/nebo směšný. Při slově "svatý" nám pravděpodobně vyvstanou na mysli obrazy strnulých soch nebo maleb, které představují osoby ve vytržení hledící do jakési nadzemské, pro nás nespátřitelné, sféry.

Všech svatých – to je slavnost, kdy vzpomínáme na zemřelé, kteří v základě nežili tak odlišným způsobem jako mnozí z nás. Byli obdařeni milostmi a schopnostmi v různé míře, ale měli také omezenosti, slabé stránky charakteru a temné stránky. Tak jako my nezažívali jen vzlet do výšin, ale byli vystaveni trýzním osudu – často v daleko větší míře než my a způsobem, který ohrožoval jejich existenci. Přesto se během svého pozemského bytí, uprostřed životních požadavků a osudových ran, s vytrvalostí a s houževnatou odvahou a věrností snažili o to nejlepší. Individuálním způsobem následovali Ježíše ve smyslu horského kázání, jak jsme ho mohli dnes slyšet v evangeliu. Svátek Všech svatých není jen slavnost vzpomínek, ale především jakýsi požadavek: je to také slavnost pro každého potencionálního svatého v každém z nás. Vzpomínka na naše předky nás chce povzbudit, abychom hledali naši vlastní spásonosnou a spasitelnou životní cestu a cestu víry.

Všech svatých – není v žádném případě svátkem povrchních náboženských blouznivců: "Svatí? To jsou přece ti, skrze něž svítí světlo!" odpovědělo jedno dítě na otázku, kdo jsou svatí, pravděpodobně při vzpomínce na sluncem zalité kostelní okno. Lidé, skrze něž září světlo – nebylo by krásné, kdyby to i ostatní mohli říci o nás, neboť my bychom se snažili během svého života být více zářící a prostupnější pro Boží lásku?